

като обстановка благоприятна за дълговъчността.

От 158 столътници 16 са състоятелни, т. е. живеят покривайки нуждите си с излишъкъ, 79 са умърено състоятелни, т. е. такива, на които сърдечната достигат за съразмерно със консомативното ниво покриване на нуждите, и 63 са, бедни т. е. такива, на които приходитъ не достигат за едно съразмерно покриване на нуждите или които живеятъ съ ограничени нужди. Това разпределение, при което 10% отъ столътниците са съ состоятелни, 50% умърено съ состоятелни и 40% бедни, съответства приблизително на общото разпределение на благосъстоянието в страната и, следователно, не ни позволява да правим изводи за нѣкаква връзка между благосъстоянието и дълговъчността.

11. Физически белези на столътниците. Отъ физическите белези на столътниците иматъ по-особено значение височината, гръдената обиколка и теглото. Тия сведения се отнасятъ, разбира се, само за онния столътници, които през време на анкетата са били още живи.

Височината на ръста на столътниците се вижда отъ следната таблица:

Възраст	Столътници на височина (с. м.)											
	135	136-140	141	142	143-145	146-150	151-155	156-160	161-165	166-170	171-175	176-180
	х	х	х	х	х	х	х	х	х	х	х	х
100-102 г.	2				6	2	11	3	5	8	7	14
103-105 г.		1	2		2	1	2	1	3			1
106-108 г.			1						1			
109-112 г.							1		1			
Възно	въ градовете въ селата изобщо											
	4	1	2	1	1	1	1	2	4	2		
	3	1	1	4	1	11	3	5	9	6	15	9
	3	1	1	8	2	13	4	6	10	8	19	2
												6
												3

Отъ тия числа се вижда, че женитъ столътнички са изобщо по-низки отъ мажетъ столътници. Ние намирали при женитъ по-низки дори отъ 135 с. м. Отъ 54 столътници може най-нисъкъ ръстъ има единъ, който има височина между 141 и 145 с. м., а най-високъ ръстъ има трима, височината на които се намира между 176 и 180 с. м. Отъ останалите, 16 са на височина отъ 146 до 160 и 34 — отъ 160 до 175 с. м. При женитъ, които са на брой 42, най-високиятъ ръстъ е 161 до 165 с. м., а отъ останалите, 21 иматъ височина отъ 141 до 150 и 10 — отъ 156 до 165.

Твърде интересенъ е фактътъ, че при градското население отсятъствуватъ както най-ниските, така и най-високите ръстове, което свидетелствува, че нашите села създаватъ, отъ една страна, една благоприятна, а отъ друга,

една неблагоприятна обстановка за физическото развитие на човѣка. Дали бихме могли да предположимъ, че балканскиятъ села създаватъ такава благоприятна обстановка, различно отъ полскиятъ села, въ които условията са по-малко благоприятни? Срещу такова предположение говори фактътъ, че срѣдната ръстъ при столътниците може отъ надморска височина до 500 м. (164-15 с. м.) е незначително по-малъкъ отъ срѣдния ръстъ на мажетъ столътници отъ надморска височина надъ 500 м. (164-42 с. м.).

Отъ данните за столътниците по възрастъ се вижда, че при столътниците на възрастъ повече отъ 105 години нѣма нико единъ, който да е по-високъ отъ 165 с. м., въ сѫщото време, когато ние имаме 17 столътници на възрастъ 100-102 години, които иматъ височина отъ 166 до 180 с. м. Тия числа даватъ основания да се предполага, че високите възрастни не са благоприятни за височината на ръста. Това може да се види и отъ едно съпоставяне на серията на столътниците — може съ серията на младежите, представени предъ наборните комисии:

На 1000 отъ цѣлата маса се падатъ
съ височина на ръста

156-160 161-165 166-170 171-175 176-180

Представени предъ
наборните комисии
младежи презъ

1905-1920¹⁾ . . . 159·0 312·8 307·8 147·8 40·0

Маже — столътници 185·2 351·8 165·7 111·1 55·6

Отъ тия числа е съвършено ясно, че докато при младежите, представени предъ наборните комисии, иматъ по-голямо значение височината 161 до 175, при столътниците е по-голямо значението на височината 156 до 165; това е една твърде съществена разлика между младите и старите. Разбира се, тая констатация може да се приеме само при предположението, че въ продължение на последните 80-90 години не са настъпили нѣкакви съществени промѣни въ физическия съставъ на нашето население. Заделжително е, че серията на най-високите е по-силно застъпена при столътниците и по-слабо при младежите, една констатация, която като че ли противоречи на направената по-горе. Въ сѫщностъ, ние нѣмаме тукъ едно противоречие, но едно последствие отъ естествения подборъ: относителното число на най-високите е станало при столътниците, съ течение на времето, по-голямо, вследствие на измирането на принадлежащите къмъ серии съ по-малка височина индивиди.

Други единъ върънъ физически белегъ е гръдената обиколка. Съответните данни се съдържатъ въ следната таблица:

¹⁾ K. Popoff — Résultats des mensurations anthropométriques des conscrits en Bulgarie, Roma, 1925, p. 27.